

Boliviafamilien Norge

- ingen kan hjelpe alle, men alle kan hjelpe noen!

Sandnes, 08.12.05

Til alle Boliviafamiliens faddere

En annerledes jul for Boliviafamilien...

De aller fleste av dere vet det jo allerede. Men for noen av dere venter en trist beskjed. Vi kan ikke skrive det annerledes nå enn vi gjorde da, så derfor først et referat fra det som ble lagt ut på vår nettside, www.boliviafamilien.org, den 23. august:

Papa Baste er død

Boliviafamiliens far og primus motor, Baste Fanebust, døde på Haukeland sykehus natt til søndag 21. august. Han var i ferd med å komme til hektene etter en vellykket hjerteoperasjon tidligere i uken da et nytt og uventet hjerteinfarkt inntraff mens han sov. I forkant av dette hadde en optimistisk Baste i kjent stil spredd humor og glede selv fra sykesengen. Som en sykepleier sa det: "Det er et usedvanlig menneske som kan fortsette å gi så mye av seg selv til andre selv i en slik situasjon".

Vi som kjente Baste lar oss ikke overraske av dette. Å gi av seg selv, å være til stede for andre, å være til nytte...det var ikke noe han gjorde bare på en solskinnsdag. Det var den han var.

Historien om Baste og Boliviafamilien er velkjent og også gjengitt på Boliviafamiliens nettsider. For de utenfor familien og den nære krets er dette den Baste de kjenner. Men han var også mye mer – en globetrotter, en levemann, en eventyrer i hverdagen... Ikke minst var han ektemann og far til to sønner som nå ikke bare opplever det totalt uvirkelige i at "papsen" nå er borte, men også det umulige i å oppsummere ham på et stykke papir. Det lar seg ikke gjøre; han levde i et mye større format.

Bastes begravelse blir på Soma Kapell i Sandnes mandag 28. august klokken ett. Det vil bli en minnestund hos Frelsesarmeen i Stavanger i etterkant av begravelsen. Vennligst ingen blomster, men heller en gave til det nye barnehjemmet Grande Corazone Casa Baste Fanebust, konto 3201.29.46707.

Boliviafamiliens far er død. Men hans vilje og evne til å hjelpe fattige barn i Bolivia lever videre. Han vil bli dypt savnet, men det savnet skal spore til innsats og nytte, ikke til apati og forfall. Boliviafamilien består, vårt samarbeid med Frelsesarmeen består, og fortsatt vil det være slik at én krone til Boliviafamilien er én krone til Bolivias fattige barn!

Med bud og hilsen,
Øyvind og Frode Fanebust

Til vår kjære fars begravelse kom det folk fra fjern og nær, inn- og utland, til 400 sjeler fylte kapellet til siste ståplass. Og hadde vi levd i Jakob Sandes tid, så kunne vi sagt at hit kom både høy og lav også; både fylkesordfører og ordfører, men også mang en gammel uteseiler, og en og annen hjertelig velkommen ranglefant. Og ikke minst: Her var Siw Broman og Gerd Dahlin, Boliviafamiliens trofaste følgesvenner i Bolivia gjennom mange år, og Maria Alicia Terceros, oppvokst fadderbarn som nå bar bud og hilsen fra alle de barn i Bolivia som har Papa Baste å takke for at de ble løftet ut av nøden og gitt en fremtid.

Hele uken før begravelsen, omtrent uten opphold, hadde vi ikke annet enn regn og blest å by våre gjester, og uværet fulgte oss inn i kapellet. Men en time senere, etter både taler og tårer og Sinatras "My Way", når vi bar kisten ut igjen, da ble vi møtt av klar sol fra blå himmel. Vi vil tro det var flere tvilere som gjorde seg sine tanker da. Og Bastefar fikk sommerens siste solskinn med seg på veien...

Men hva nå for Boliviafamilien? En slik fantastisk historie må ikke, kan ikke, *får ikke* gå i graven fordi om en skrøpelig kropp må gjøre det. Behovet er der jo like fullt, og det er vi – fadderne, ildsjelene, familien – også. Folk som i stor og liten grad har vært med å dra lasset i årevis. For vår egen del har vi alltid visst at Boliviafamilien var noe vi kom til å jobbe med i mange år. Det var fars ønske, og det var *vårt* ønske. Men vi hadde jo lang til på å forberede oss til dette. Trodde vi.

Nå ble det ikke slik. Men heldigvis fikk Øyvind vært med i Bolivia og gjort seg kjent med landet, folket og Boliviafamiliens hjem og sentre på fjorårets tur. Hans forlovede Hilde har tre måneder bak seg som frivillig på et av våre barnehjem. Alle hadde vi blitt kjent med Siw Broman og Gerd Dahlin etter besøk her i Norge. Og Frode hadde hjulpet til nok med det administrative til i hvert fall å ha et innblikk i hva som må gjøres. Dessuten nok spansk igjen etter fire år på Kanariøyene til at det kan være til nytte, og fordelene av eget kontor med hjelpsomme damer som kan hjelpe til når noe haster...

Det var til stor nytte (og trøst!) at Siw, Gerd og Maria ble igjen opp til to uker etter begravelsen. Bedre innføring i det praktiske som venter enn det vi da fikk kunne vi ikke ha fått. Det gjorde lærekurven mindre bratt, og førte til at vi raskere følte at vi fikk en viss kontroll over situasjonen. Det samme gjelder Bastes kone Cristina, som jo har visst det meste om både hva Baste tenkte og hvordan han jobbet. Andre ildsjeler har bidratt med *mye* hjelp på ulike vis, og vist oss at vi på ingen måte er alene i verden. Ingen nevnt, ingen glemt – dere vet hvem dere er - men en stor, stor takk fra oss!

Situasjonen noen måneder senere er derfor som følger: Ikke en sjekk til Bolivia har blitt forsinket. Ikke en fadder har meldt seg ut. Tvert imot: Mange nye har meldt seg, og ønskes med dette velkommen, siden dette vil være det første (av mange) brev de får fra oss.

Og videre: Arbeidet med vårt nye barnehjem, **Corazón Grande Casa Baste Fanebust** ("Baste Fanebusts hjem med det store hjertet") er nå i gang. Dette er realiseringen av Siw Bromans mangeårige drøm om å ha sitt "eget" barnehjem. Ingen kunne vel være bedre kvalifisert, og Baste hadde allerede gitt klarsignal for at vi skulle begynne å arbeide med finansieringen av dette. En reportasje i tekst og bilder fra brødrene Stig og Rune Monstad ligger nå på vår nettside, www.boliviafamilien.org. Merk at dette hjemmet ikke betales med fadderpengene deres – de går jo direkte til Frelsesarméen og driften av hjemmene – men av gaver og prosjektmidler samlet inn til en egen konto, 3201.29.46707. Kontoen er åpen for bidrag fra alle som ønsker å hjelpe til. Mange privatpersoner har allerede bidratt, særlig i forbindelse med Bastes begravelse, og i tillegg må vi spesielt få nevne Forus videregående skole (mer enn 100.000 i årets aksjon!) og Bamsebu barnehage.

Planen er at dette barnehjemmet skal stå klart til bruk når vi til høsten reiser ned for å feire Boliviafamiliens 25 års jubileum. En tur vi selvsagt ønsker alle reiselystne faddere med på (mange vet vi allerede blir med).

Andre har bidratt med "ekstrapenger" slik at dagsenteret Ushpa Ushpa har fått nye matsaler. Det samme har dagsenteret Achachicala. På Refugio del Amor skifter vi ut gamle vannrør som lekker slik at vannkvaliteten holder mål. I El Tejar lekker taket i de gamle bygningene, og blir nå reparert. Og sist men ikke minst: I år som i fjor sørger Boliviafamilien for fest og gaver til kvinner og barn som lever i uverdige forhold i Cochabambas kvinnefengsel.

Så er da alt bare fryd og gammen? NEI!

Dårlige nyheter følger, og gjelder det lille daghjemmet Guarderia Baste Fanebust i Temporal, Cochabamba. Dette har ikke vært drevet gjennom Frelsesarméen, men på privat basis av Doris Ramos, som selv har kommet opp gjennom faddersystemet. Hun har vært en betrodd medarbeider gjennom mange år, og har tidligere fått midler både til ombygging og drift. Mye av dette har kommet gjennom Lions Club Sola/Tanager, og i tillegg er det åtte faddere tilknyttet dette hjemmet. Kort og brutalt: Det viser seg at Doris i lengre tid har latt være å gjøre den jobben hun har påtatt seg, og hatt det for travelt med andre ting til å drive hjemmet. Det er i og for seg helt i orden, men ikke når hun fortsetter å motta et månedlig bidrag! Så langt har det gått at hun har "lånt" inn barn fra andre hjem for å presentere ved festlige anledninger og inspeksjoner, for å opprettholde den riktige fasaden...

Dette kom som et stort sjokk, for Doris og familien har gjort et meget godt inntrykk på de faddere som har vært på besøk når Boliviafamilien har vært på rundreise, og har også nytt stor tillit fra Baste selv. Siw Broman gjorde en glimrende jobb med å følge opp rykter og hint som ledet frem til denne informasjonen, blant annet ved å snakke med naboer og bekjente av Doris før hun og familien selv ble konfrontert, og kom med sprikende (og dårlige) forklaringer. Vi har selvsagt med øyeblikkelig virkning stoppet all støtte til Doris Ramos. I tillegg til å gi ut denne informasjonen vil vi tilskrive hver enkelt fadder (og Lions Club) separat og forklare denne triste situasjonen. Så får vi bare håpe at ærlighet og åpenhet varer lengst, og at Boliviafamiliens troverdighet ikke blir svekket av at en utro tjener blir avdekket på denne måten. Utover det vil vi i fremtiden gjøre to grep: Gjøre det uttrykkelig klart at uanmeldte inspeksjoner vil forekomme på våre barnehjem og dagsenter, og utvise den aller største forsiktighet dersom vi engasjerer oss utenfor Frelsesarméen.

Vi nærmer oss sluttappellen. Men først noen ord om kommunikasjon. Vi er klar over at det fortsatt er en del som ikke bruker Internett, og som absolutt foretrekker brev av god gammel sort i postkassen. Det skal dere få! Og selvsagt: De bilder og brev vi får av ungene i Bolivia vil vi alltid måtte sende ut på denne måten. Men sånn i det daglige er det mye raskere og enklere å benytte seg av internett. Derfor vil vi hele tiden legge ut nyheter, rapporter fra prosjekter og den slags på vår nettside, www.boliviafamilien.org, slik at faddere og andre blir holdt oppdatert på hva som skjer.

Det betyr også at den beste måten å kontakte oss på er å sende epost til info@boliviafamilien.org. Vi ser svært gjerne at alle som leser dette og har en epost sender oss en kort beskjed, slik at vi har en enkel måte å kontakte dere enkeltvis for fremtiden. *Men*: Fortsatt er det fritt frem for å sende oss brev av den gode, gamle sorten. Det gjøres i så tilfelle til denne adressen: Boliviafamilien, Daleveien 110, 4328 SANDNES.

Da er det like før vi ringer julen inn, og lar ribbefettet disse mens vi svinger på svansen rundt juletreet og bytter gaver både med hverandre og butikken. Men det er å håpe at det fortsatt er en kjerne av god, gammel jul igjen: Å ta seg noen dager fri fra kjas å mas, kose seg med god mat sammen med kjære og nære, å glede seg sammen og å se frem mot det vi alle håper blir et godt nytt år.

Skulle noen så finne ut at – oooops – fadderbarnet mitt der nede skulle også hatt en gave, så er det fortsatt mulighet. Sett inn gavebeløpet på Boliviakontoen 5343.20.53780 som vanlig, og merk med BFN-nummer og ”Julegave”. Vi melder dette ned til Siw Broman straks det er mottatt. Svært mange av dere har jo allerede gjort dette, og det er hyggelig. Men det er selvsagt ikke noe krav! At det månedlige bidrag til mat i magen, tak over hodet og skolegang kommer frem, det er det viktigste. Og selvsagt har vi satt av noen ekstra dollars slik at det blir en (enkel) julefeiring for alle barna uansett.

Og som alltid: Vi behøver fortsatt nye faddere til Boliviafamilien. Frelsesarméen har bygget et nytt dagsenter Uspha Uspha i Cochabamba, hvor et frivillig bidrag fra en av våre ildsjeler har bidratt til bygging av matsalene. Nå har dette vært i drift i 8-9 måneder, og Frelsen er i ferd med å slippe opp for penger. De ønsker derfor at vi tar til oss 30 – 50 fadderbarn ved dette senteret. For disse har vi i dag ca. 20 faddere ”på lager”, men trenger flere. Og de beste til å skaffe slike er ikke oss. Det er dere!

Da vil vi bare ønske dere alle en God Jul og et Godt Nytt År. Mye spennende skal skje i det året vi snart går inn i - Boliviafamiliens 25! - og vi gleder oss til å fortelle om det i neste brev.

Vennlig hilsen
Boliviafamilien Norge

Frode og Øyvind Fanebust

- ingen kan hjelpe alle, men alle kan hjelpe noen!